

ιχνύτητος παρενεχθῆναι (1), ἂν τὸς μὲν τοῖς ψηφοποιή-
ταις (2), τὸς δὲ τοῖς κερύκοις μαωσαμένους (3), ἐκ αἰέμ-
ψως ἐξεῖκασαν. Ἀλλὰ μηδεὶς διὰ τὸς καταχερησαμίους ἐν-
Φαυλίξεν ἐπιχειρεῖται τὴν ἕξιν. (4). Οὐδὲ γὰρ ἐστὶ τυχόν, ἐ-
δὲ τῶν ἄλλων ἐπισημῶν ὄρεῖν ἐδεμίαν, ἐδὲ τῶν τεχνῶν, ἐδὲ
καθόλου πασῶν τῶν παρ' ἀνθρώποις θανμαζομένων δυνάμεων
τε καὶ ἕξεων, ἢν ἐκ ἂν ἔχοιτις ἐκ τρόπου μοχθηρίαστε καὶ
Φαυλότητος, ἐπὶ τὸ χεῖρον παρενεγχεῖν, καὶ αὐτ' ὠφελείας,
βλάβους ἐ τῆς τυχέσης γινομένην δειξά παραίτιον (5).

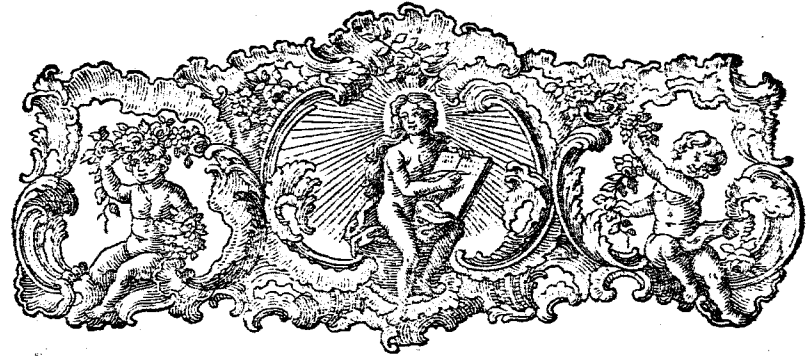
§. ἰ. Ἐ. Ἀλλ' ἦδε μὲν ἡ Λογικὴ, καὶ τοιαύδε, ἢν ὑφ' ἡγε-
μόνι τῶ τῆ λόγου χρησιμῶ καὶ δοτῆρι ΛΟΓΩ ἀναβαλλόμεθα
πραγματῶσαθα. Καλὸν δὲ ἴσως καὶ τὰ μέρη τῆς πραγ-
ματέας διδύς, ἐξ ἀρχῆς ὑπ' ὅψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντὸςζομένοις,
ἢν διδυμότεροι τῆς δι' αὐτῆς ἄψοιντο πορείας, εἰ τὰς ἐν αὐτῇ
οἶον ἀνασθαμῆς προῖνάσκον ὅσοιτε, καὶ οἴτινες ἔσονται, προ-
κῆσαντες. Ἔσονται δ' ἐν κατὰ ἀριθμὸν τῶν τῆς ψυχῆς Γνω-
σικῶν ἐνεργειῶν (Προδ. Γ, §. ἡ.), ἄς ἐκπεριελθεῖν ἀπάσας,
καὶ τὸ ἐν αὐταῖς ὀρθὸν κανονίσαι τῆς ἐν χερσὶ διδασκαλίας
ἔργον εἶναι ἐρεῖται. (§. ἰ. ἡ.). Αἱ δὲ ἐνεργεῖαι αὐταί, ἄς μὲν
κοινῇ τίθενται τρεῖς εἶσιν. Ἦτε κατὰ Πρόσληψιν, καὶ ἡ κα-
τὰ Κρίσιν, καὶ τρίτη ἐπ' αὐταῖς ἡ κατὰ Διάνοιαν. αἱς καὶ
τετάρτῳ προσιδεασίτινες τῶν κατὰ τῶν Μῆθοδον. Ἦμῶν
δὲ πέντε τεθείσονται, τῶν κατὰ Σκέψιν ἐνεργεῖαι τῆς ψυ-
χῆς, μετὰζὺ τῶν ἄλλων ἀναγκαίως τε καὶ ἀπαραιτήτως ἐμ-
Φιλοχαρεῖν ἐπὶ πλείω ἡγεμόνοιστε, καὶ παιδομένοις. Καὶ
κατὰ ταύτας δὴ, καὶ τῶν εἰς πέντε Μέρη κατατομῶν τῶ
παρόντος ἡμῶν συγγραμμάτις τῶδε, ἢ καλῶς ἐδοξεν ἔχειν,
διακίτῆσαι.

ΤΗΣ

(1) Οἱ ὁλοσικαὶ ἕτερον.
(2) Ἀρκεσίλαος παρὰ Στοβ.
(3) Ἀρίων ὁ χῖος, παρὰ τῶν
αὐτῶν.
(4) Ἐγένοντο αἱ εἰς τῶτο δεσιναι-
μονίας ἐ ἀνοίας ἐλάσαντες, ὡς ὑπελη-
φέναι τὸν Διάβολον γενέσθαι τὸν τῆς
Διαλεκτικῆς, καὶ δὴ καὶ τῆς ὅλης Φι-
λοσοφίας, εὐρετήν, καὶ ἂν ὁ ἱερός

Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν πρώτῳ Στω-
μάτων τὰ ἱκανὰ προχειρίσασατο.
(5) Καθόλου δὲ ὅγε τῶν ἔχων, ἐ
τῶν ἐπισημῶν ἐγκλημα δὴμα θεῖα
τις αὐταῖς μὴ κατὰ τρόπον χρῶτο.
Ἐλλὰ τῆς τῶν χρωμένων κακίας ἐγ-
κλημα εἶναι τῶτο νομίσαι. Πλατ.
περὶ Μυσικ.

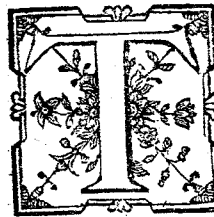

ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Πρώτης Ἐννοίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Τίςποτε ἐστὶν ἡ Πρώτη Ἐννοια. Καὶ ὅπως ἀρα ἐγγί-
νεται τῇ ψυχῇ.

§. α΄.

Ἰὼ ἡμῖν αὐτοῖς περιῖσαν δύναμιν, ἢπερ ἀν-
τιληπτικοὶ ἡμῶντε αὐτῶν, καὶ τῶν παρ' ἡ-
μας, ἄλλοτε ἄλλως γινόμεθα, (Προδ. Γ.
§. α. δ. ε.), Νῆν ἀποκαλεῖν ἀξιῖμεν. Οὐ
τὸ τῆ ὀνόματος πολὺσημον ἀγνωσῶντες (Αὐτ. Σημ. §. α΄.)
τὸ δὲ καὶ ταύτη τῆς ἐνδοχῆς ἐγκεκριμένον καλῶς ἐπισάμενοι.
Νῆ δὲ ἔργον, τὸ τῆ νοητῆ, ὅ, τί ποτ' ἂν ἦ, ὡς παρόντος λα-
βέσθαι, καὶ ἀρρήτοις σιωδοῖς ὁμῶσε αὐτῶ χρωῖσαι καὶ συμ-
πλακῆναι τὸ δὲ ἔργον Ἐννόημα. (1).

§. β΄.

(1) Ἦ ψυχῇ εἶσια Νοερίτε καὶ Ἦν, κίνησι δὲ τὴν νόησιν, ἐνεργεῖαι
ἢ λογικῇ ὑπάρχασαι, καὶ νοῦ, καὶ λο- ἢ δὲ τὸ νόημα. Πέσας γὰρ τῶτο τῆς-
ἢ γίγεται. δύναμιν μὲν ἔχασα τὸν ἢ τε τῶ Νοῦτος καὶ τῶ νοεμένη νοῦ-
K